

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Поморие, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОМОРИЕ, V СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛАЗАР К. В.

при участието на секретаря Валентина Ат. Анджерлиева като разгледа докладваното от ЛАЗАР К. В. Административно наказателно дело № 20232160200218 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод постъпила жалба от **Н. С. О. с ЕГН *******, с адрес в с. П., ул. „...“ № 43, против **Наказателно постановление № 23-0320-000452/18.8.2023г., издадено от началник (група) при ОДМВР - Бургас, РУ – Поморие**, с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

С подадената жалба Н. О. сочи, че наказателното постановление е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон. Излага подробни съображения в тази насока, като моли за неговата отмяна. Твърди, че АНО не е изяснил фактическата обстановка, не е приложил правилно материалния закон и не е посочил коректно правната квалификация на извършеното деяние. Жалбоподателката излага, че не е извършила нарушение, тъй като е карала с позволената за даденото място скорост, преди да започне да извършва маневрата „завой от ляво на дясно“, се е убедила, че в насрещната лента няма други ППС, които да се наложи да пропусне, намалила е скоростта, включила е своевременно пътепоказателя и е пристъпила към маневрата.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с упълномощения си процесуален представител.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща представител.

Жалбата е подадена в срок, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, същата е основателна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

На 19.05.2023г., около 14:30 часа, в село П., Община Поморие, жалбоподателката управлявала собствения си лек автомобил марка „Мазда 5“ с рег. № ..., по ул. „Св. Св.... до дом № 43. За да паркира пред дома си, Н. О. предприела маневра „завой от ляво на дясно“, като се движела със съобразена скорост и подала светлинен сигнал – десен мигач. Същевременно зад нея се движел друг автомобил - марка „Мерцедес“ с рег.№ ..., собственост и управляван от Ю. А.Т.. Вторият автомобил се движел със висока скорост, поради което между двете превозни средства настъпило ПТП с материални щети и по двата автомобила.

За така настъпилото ПТП били уведомени органите на МВР, като при пристигане на място свидетелят Н. съставил карта за регистрация на ПТП и схема на ПТП по данни от свидетели, които били установени на място на осъщественото произшествие. Впоследствие било издадено и обжалваното в настоящото производство наказателно постановление.

От разпита на свидетелката Е.О.А. се установява, че същата живее на адреса на жалбоподателката и е нейна майка. Свидетелката сочи, че на 19.05.2023г., докато била на двора на къщата си забелязала, че дъщеря □ си идва с колата. Затова отишла и отворила портата, излязла на тротоара за да я посрещне. В момента, в който тя завивала по една глуха уличка с колата, друга кола връхлетяла върху нея и я блъснала пред очите □. Свидетелката добре запомнила датата, тъй като в същия ден починал брат □. Е.Ах. сочи, че не може да прецени кой с каква скорост се е движел, но според нея дъщеря □ е карала бавно, защото идвала към дома им, а другият автомобил се движел много бързо.

В показанията си свидетелят С. С. Ю. сочи, че на 19.05.2023г. около 14:00 ч. се движел с товарния си бус по улица „... в село П., като скоростта му била около 30-40 кв.ч. Движейки се покрай него с висока скорост минал черен Мерцедес, който бил управляван от Ю.. След около 500 метра свидетелят видял Маздата на жалбоподателката, която била останала на пътя, а Мерцедесът я бил ударил в дясната страна и се бил качил на бордюра точно пред неговата къща, където живее. Свидателят не видял удара между двете превозни средства, но забелязал, че десният мигач на Маздата свети.

Разпитан по делото свидетелят Н. Н. излага, че с колегата му С. О. получили съобщение за възникнало ПТП с материални щети. Преди пристигане на самото място в селото срещнали по пътя автомобил на спешна помощ, който се движел срещу тях. Жалбоподателката била вътре в линейката. Свидателят я попитал на бързо какво се е случило и тя му казала, че с друга кола са се блъснали. Направили проба за алкохол, която била отрицателна, след което линейката си тръгнала за Бургас и полицейските

служители отишли на място. На място на ПТП имало около 10-15 човека струпани от селото, а колите били на място след удара и не били разместени. Със служебния таблет те направили снимки на двете коли. Разговаряли със свидетели, за да получат информация кой какво е видял и тогава взели някакво решение. Аналогични сведения дава и разпитаният свидетел С. О., който е бил заедно с колегата си Н..

От заключението по изготвената по делото САТЕ се установява, че скоростта, с която се е движил водачът на л.а. марка „Мерцедес“, модел „С220“, с рег. № ... - Ю. А.Т. в отсечката от ул. „Кирил и Методи“, непосредствено преди настъпване на ПТП е била в границите между 83,0км/ч. и скоростта в момента на ПТП, която е била 44,2км/ч.

Вещото лице е посочило, че не може да определи точната скорост на движение на жалбоподателката, поради липса на обективни данни, но скоростта на движение на лек автомобил марка „Мазда“, модел „5“ с рег. № ... е бил в процес на намаляване скоростта си на движение, поради започнатия маневър десен завой на ъгъл 90° с последващо спиране и може да се предполага, че е била в границите от 25-30км/ч.

В съдебно заседание вещото лице е посочило, че има причинно следствена връзка между изчислената скорост на движение на автомобил Мерцедес и предизвиканото пътно транспортно произшествие, тъй като скоростта на Мерцедеса е била висока. Експертът е посочил, че водачът му е следвало да възприеме подадения светлинен сигнал от Маздата и да намали скоростта си или да спре, но е предприел изпреварване отдясно.

Така описаната фактическа обстановка се установява от приложените писмени доказателства и показанията на разпитаните по делото свидетели и изготвеното заключение по допуснатата САТЕ. Съдът дава вяра на показанията на свидетелите, като същите са логични, непротиворечиви, последователни и кореспондиращи напълно със събраните по делото писмени доказателства. Съдът кредитира изцяло и заключението на вещото лице, което е ясно, точно и в пълнота отговаря на поставените въпроси.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните изводи от правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед № 81213-1632 от 02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 ЗДвП при извършване на

маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява от фактическа страна, че управлявайки собствения си лек автомобил марка „Мазда 5“ с рег. № ..., по ул. „Св. Св.... до дом № 43, **за да паркира пред дома си**, Н. О. предприела маневра „завой от ляво на дясно“, като се движела със съобразена скорост и подала светлинен сигнал – десен мигач. Установява се още, че движещия се след нея с превишена скорост лек автомобил се е блъснал в дясната страна на превозното средство на жалбоподателката, тъй като се опитал да я заобиколи отдясно. При удара настъпили вреди за двете ППС-та.

При така установените факти, съдът намира, че контролните органи не са ги подвели под правилната правна норма и неправилно на жалбоподателя е вменено извършено нарушение по чл. 25, ал. 2 ЗДвП. В тази връзка съдът намира за основателно поддържаното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение, че процесното деяние следва да се квалифицира като нарушение по чл. 25, ал. 1 ЗДвП. Разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП предвижда, че водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, **да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот**, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

В случая както се посочи по-горе в изложението, безспорно се установява, че процесното ПТП е настъпило при извършване завой надясно за навлизане по черен път за паркиране пред крайпътен имот. Следователно, ако може да се приеме, че жалбоподателката с поведението си е нарушила правила за движение, то това са тези предвиденото в чл. 25, ал. 1 ЗДвП. Хипотезата на ал. 2 на чл. 25 от ЗДвП е специална по отношение на първата алинея и касае едновременно движение на двата автомобила, намиращи се в съседни пътни ленти, т.е. по време на управление за да се премине в съседна пътна лента, трябва да се пропуснат движещите се в лентата автомобили и едва тогава да се предприеме навлизане в лентата. Настоящият случай не е такъв. Пътното платно в участъка, където се е случило произшествието е с една пътна лента в посока, като вторият автомобил с марка Мерцедес не се е движел в съседна лента, а в същата, в която е бил и автомобилът на жалбоподателката, като е бил зад него.

Предвид изложеното съдът намира, че с така посочената правна квалификация на извършеното деяние е допуснатото нарушение на материалния закон от контролните органи при квалифициране на извършеното от жалбоподателката нарушение. Този порок на наказателното постановление е съществен и не може да бъде отстранен в настоящото производство, тъй като е било нарушено правото на защита на жалбоподателката. По тази причина наказателното постановление, с което на Н. О., за извършено нарушение по чл. 25, ал. 1 ЗДвП е било наложено наказание глоба в размер на 200 лева, следва да бъде отменено.

По разноските:

На основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно-процесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.2021 г. Съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда.

При този изход от спора искането за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателката е основателно. От съдържанието на приложените по делото договор за правна защита и съдействие и фактура от 29.05.2023г. се установява, че заплатеното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение е в размер на 850 лв. с ДДС. По делото са заплатени и разноски за вещо лице, които са в размер на 400 лв. Предвид това в полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 1250 лв., представляваща сторените от него разноски в производството.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0320-000452/18.8.2023г., издадено от началник (група) при ОДМВР - Бургас, РУ – Поморие, с което на Н. С. О. с ЕГН ***, с адрес в с. П., ул. „...“ № 43, на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв.**

ОСЪЖДА ОДМВР Бургас, да заплати на Н. С. О. с ЕГН ***, с адрес в с. П., ул. „...“ № 43, сумата от 1250 лв. (хиляда двеста и петдесет лева), представляваща сторените по делото разноски.**

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Поморие: _____

